

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/20/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112240053
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5112240053.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: A. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., M. R. K. XXX/XX, zastúpená JUDr. Patriciou Bednářovou, advokátkou, so sídlom Y., A. E. XX a JUDr. Sabínou Hodoňovou, advokátkou, so sídlom Y., A. XX, s adresou doručovania: JUDr. Patricia Bednářová, advokátka, Y., A. E. XX, proti odporcovi: Rýchločistiareň Selecta Plus, so sídlom Žilina, Tehelná 457/6, IČO: 31 620 931, zastúpenému JUDr. Evou Lekešovou, advokátkou, so sídlom Y., E. XX, o zaplatenie 539,08 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 14C/395/2012-54 zo dňa 20.06.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina zamietol návrh, ktorým sa domáhala navrhovateľka voči odporcovi zaplatenia sumy 539,08 eur s príslušenstvom z dôvodu náhrady škody v súvislosti s uplatnenou reklamáciou a vykonaním služby - čistením kabáta, pri ktorej došlo k jeho znehodnoteniu. Uplatnená suma predstavovala škodu vzniknutú na čistenom kabáte 470,- eur, 5,80 eur za vrátenie zaplatenej služby a 13,28 eur za vypracovanie znaleckého posudku. Tiež si nárokovala náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 50,- eur. O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. s poukazom na úspech účastníkov v konaní a navrhovateľovi tak priznal náhradu trov vo výške 132,93 eur. Súd tiež uložil navrhovateľke povinnosť zaplatiť súdny poplatok z podaného návrhu vo výške 32,- eur na účet Okresného súdu v Žiline.

Rozhodnutie vo veci samej zdôvodnil prvostupňový súd s poukazom na ust. § 420, § 421a, § 631, § 632 Občianskeho zákonníka, keď z návrhu a skutkového stavu opísaného navrhovateľkou dospel k záveru, že v danej veci rozhoduje o náhrade škody, pričom však navrhovateľ nepreukázal rozsah škody, pôvodnú cenu poškodenej veci a neuniesol tak dôkazné bremeno, ktoré ho ako poškodeného zaťažuje. V konaní nezistil ani uplatnenie práv spotrebiteľa okrem nároku za finančné zadosťučinenie, a preto aj v tejto časti návrh zamietol. O úhrade súdneho poplatku rozhodol podľa zákona č. 71/1992 Zb., keď podľa jeho záverov vecné oslobodenie podľa § 4 ods. 2 písm. za) sa na navrhovateľa nevzťahuje.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie navrhovateľka. Dôvodila tým, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení veci. V predmetnom vzťahu vystupovala ako spotrebiteľka, čo mal súd zohľadniť. Došlo však k porušeniu jej práv ako slabšej strany, rozhodnutie je v rozpore aj s európskymi normami na ochranu spotrebiteľa. V tejto súvislosti je nesprávne aj rozhodnutie, ktorým bola zaviazaná zaplatiť súdny poplatok, keď v konaní jednoznačne vystupuje ako spotrebiteľka. Navyše o termíne pojednávania nebola informovaná zo strany súdu, ani zo strany svojho zástupcu a tým, že sa na pojednávanie nedostavila, boli porušené zásady rovnosti účastníkov konania. Ďalej v odvolaní poukazovala na nepreskúmateľnosť rozhodnutia, resp. jeho zdôvodnenia,

čím súd arbitrárne zasiahol do jej procesných práv a svojím postupom ich poprel. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Po zmene zástupcu prostredníctvom advokáta súdu doručila podanie označené ako vyjadrenie k veci, kde popísala, akým spôsobom bola poskytnutá služba - vyčistenie kabáta, ako bol postup čistiarne reklamovaný s tým, že za vzniknutú škodu, chybne poskytnutou službou zodpovedá odporca podľa § 421 Občianskeho zákonníka. V konaní si navrhovateľka uplatňovala škodu pozostávajúcu zo znehodnoteného kabáta vo výške 470,- eur, čo je cena veci novej. Pokiaľ súd nerozumel predloženému cenníku, nemôže to mať za následok, že ho pri rozhodovaní ako dôkaz nezoberie do úvahy.

Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a po prejednaní odvolania postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. rozsudok prvostupňového súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f, h) O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V zmysle § 157 ods. 2 O. s. p., súd v odôvodnení rozsudku uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Uvedené zákonné ustanovenie vymedzuje súdu spôsob, akým je povinný zdôvodniť svoje rozhodnutie tak, aby jeho dôvody boli jasné a presvedčivé. Z odôvodnenia rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnym závermi na strane druhej. Nedostatočné zdôvodnenie rozhodnutia má potom vždy za následok odňatie možnosti účastníkovi konať pred odvolacím súdom, lebo sa objektívne dostáva do situácie, keď nemôže svoje odvolanie zákonným spôsobom zdôvodniť (nevie, akými úvahami sa súd pri rozhodovaní riadil, prípadne prečo niektoré dôkazy nevykonal, resp. nie je zrejmé, ako dospel na základe vykonaného dokazovania k právnym záverom).

V danom prípade z návrhu a priložených listinných dôkazov vyplýva, že navrhovateľka dňa 05.12.2011 v Rýchločistiarni Selecta Plus v prevádzke sídliacej v Auparku Žilina si dala vyčistiť kabát, za čo zaplatila 5,80 eur. Dňa 11.12.2011 pri prebratí kabátu zistila na tomto fľaky na prednej a zadnej časti, a preto vyčistenie reklamovala. Odporca reklamáciu odmietol, preto navrhovateľka si dala vypracovať znalecký posudok, z ktorého vyplynulo, že odporca pri čistení nedodrжал technologický postup, čo spôsobilo znehodnotenie kabátu. Uvedené skutočnosti opätovne navrhovateľka predložila na posúdenie odporcovi, ktorý dňa 09.01.2012 písomne reklamáciu aj s posudkom odmietol. Ani na následnú predsúdnú výzvu, vykonanú prostredníctvom Združenia na ochranu práv spotrebiteľov OmbudspoT odporca nereagoval, resp. odmietal svoju zodpovednosť za vzniknutú škodu. Následne si navrhovateľka uplatnila na súde dňa 14.11.2012 žalobou proti odporcovi nárok na zaplatenie 539,08 eur s príslušenstvom, špecifikovaný ako náhradu škody za poškodený kabát vo výške 470,- eur, vrátenie plnenia za poskytnutie služby vyčistenie kabáta 5,80 eur, 13,28 eur za vypracovanie znaleckého posudku a 50,- eur nemajetkovú ujmu.

V rozsudku prvostupňový súd zhrnul obsah žaloby i vyjadrenia odporcu, oboznámil listinné dôkazy, z ktorých súd vychádzal pri posúdení jednotlivých nárokov navrhovateľa a vycitoval aj jednotlivé ustanovenia, na základe ktorých vykonal právne posúdenie veci. V odôvodnení rozhodnutia však ďalej nie je jednoznačne uvedené, podľa ktorého ustanovenia Občianskeho zákonníka posudzoval súd vzťah vzniknutý medzi navrhovateľkou a odporcom, ako aj na základe ktorých ustanovení posudzoval vznik zodpovednosti za škodu. V odôvodnení poukazuje na ust. § 420 Občianskeho zákonníka, ale aj na ust. § 421 Občianskeho zákonníka, resp. ust. § 421a ods. 1 Občianskeho zákonníka. Tiež spomenul zákon č. 250/2007 Z. z. (o ochrane spotrebiteľa), resp. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V odôvodnení ďalej rozoberal jednotlivé závery znaleckého posudku Ing. Poláka a nakoniec skonštatoval, že nie je preukázaný rozsah poškodenia veci, resp. súd nemal preukázaný ani samotný vznik škody.

Tiež konštatoval, že nezistil uplatnenie práv spotrebiteľa. Takéto zdôvodnenie rozhodnutia a závery prvostupňového súdu sú nejednoznačné a následne nepreskúmateľné.

Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade sa jedná o vzťah spotrebiteľský, vychádzajúci z § 2 písm. a), b) zák. č. 250/2007 Z.z. Na účely zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti a predávajúcim je podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky alebo poskytuje služby. Následne na to je potrebné vychádzať aj z ust. § 18 uvedeného zákona. Pri právnom posúdení veci, vzhľadom na obsah žaloby a popísaný skutkový stav je zrejmé, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol právny vzťah v zmysle § 652 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorý obsahuje osobitné ustanovenia o zmluve o oprave a úprave veci. Podľa § 652 Občianskeho zákonníka, ak ide o opravu alebo úpravu veci, vznikne objednávateľovi právo, aby mu zhotoviteľ podľa jeho objednávky vykonal opravu alebo úpravu veci, zhotoviteľovi vznikne právo, aby mu objednávateľ zaplatil cenu za opravu alebo úpravu veci. Opravou veci je činnosť, ktorou sa najmä odstraňujú vady veci a následky jej poškodenia alebo účinky jej opotrebenia. Úpravou veci je činnosť, ktorou sa najmä mení povrch veci alebo jej vlastnosti. V praxi znamená, že úpravou veci je aj pranie, čistenie, žehlenie, farbenie, čo zodpovedá skutkovému stavu popísanému navrhovateľkou, čo nespochybnil ani odporca, teda, že požiadala o službu, ktorú poskytuje odporca, a to úpravu veci spočívajúcu vo vyčistení kabátu. V zmysle § 653 ods. 1 O.z. zhotoviteľ zodpovedá za vady, ktoré má vykonaná oprava alebo úprava veci pri prevzatí veci objednávateľom, ako aj za vady, ktoré sa vyskytnú po prevzatí veci v záručnej dobe. Zodpovednosť zhotoviteľa v danom prípade je objektívna, nie je pritom rozhodujúce, či vady vznikli nesprávnym výkonom opravy alebo úpravy, alebo v dôsledku vadného materiálu použitého pri oprave alebo úprave, ak zhotoviteľ na vadnosť veci alebo na nevhodnosť pokynov objednávateľa neupozornil. Z ďalších vyjadrení účastníkov konania vyplynulo, že po vykonaní vyčistenia veci pri jej odovzdaní navrhovateľka reklamovala vady, ktoré sa na veci objavili (fľaky, poškodenie povrchu veci), pričom reklamácia bola posúdená ako nedôvodná. Následne sa domáhala na súde náhrady škody, pričom sa jedná o osobitnú zodpovednosť, ktorú by súd mal posúdiť podľa § 421 Občianskeho zákonníka. V zmysle tohto ustanovenia každý, kto od iného prevzal vec, ktorá má byť predmetom jeho záväzku, zodpovedá za jej poškodenie, stratu alebo zničenie, iba, že by ku škode došlo aj inak. Ako už bolo uvedené vyššie, vzhľadom na objektívnu povahu tejto zodpovednosti nie sú rozhodujúce skutočnosti, ako došlo k poškodeniu prevzatej veci, prípadne, či niekto tento stav zavinil. Zodpovednosť sa povinná právnická osoba (alebo aj fyzická) môže zbaviť iba, ak preukáže, že by ku škode došlo aj inak. V tomto konkrétnom prípade prvostupňový súd poukazoval v odôvodnení rozsudku na to, že navrhovateľka neunesla dôkazné bremeno v súvislosti s preukázaním vzniknutej škody a jej výšky. Podľa názoru odvolacieho súdu, práve naopak, je to odporca, ktorý by mal preukázať existenciu dôvodov vyvinenia. Pri spôsobe a rozsahu náhrady škody vychádza súd z ust. § 442, resp. § 443 Občianskeho zákonníka, z ktorých vyplýva, že sa uhrádza skutočná škoda a pri určení výšky sa vychádza z ceny v čase poškodenia veci. V tejto súvislosti navrhovateľ výšku škody preukazoval kúpnu cenou, ktorú zaplatil za poškodený kabát, a to s poukazom na cenník predajcu, keď nedisponoval konkrétnym dokladom o zaplatení kúpnej ceny. Pokiaľ súd takýmto spôsobom dospel k záveru, že výška škody nie je zrejmalá, mohol túto odbornú otázku dať posúdiť znalcovi (V zmysle § 120 ods. 1 O. s. p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.). V prípade, ak nemožno výšku nárokov zistiť len s nepomernými ťažkosťami alebo ak ju nemožno zistiť vôbec, určí ju súd podľa svojej úvahy (§ 136 O. s. p.).

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd konštatuje, že zdôvodnenie rozsudku prvostupňovým súdom nie je jednoznačné, a pokiaľ aj poukazuje na konkrétne ustanovenia právnych predpisov, svoje právne závery vykonal v rozpore so skutkovými zisteniami. Z doterajšieho dokazovania jednoznačne vyplynulo, že účastníci uzatvorili zmluvu o oprave a úprave veci (§ 652 O.z.), pri realizácii ktorej došlo k vadnému plneniu. Táto skutočnosť bola reklamovaná, avšak k odstráneniu vady nedošlo. Uplatnenie zodpovednosti za vady nevyklučuje nárok na náhradu škody, ktorá z vady vznikla (§ 510 O.z.). Vzhľadom na uvedené odvolací súd potom rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o trovách odvolacieho konania
2 O. s. p.).

(§ 224 ods.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.